

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15Tk/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011549
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120011549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava senátom v zložení JUDr. Dušan Szabó, predseda senátu a JUDr. Silvia Lipovská a Ing. Miloslav Lipovský, prísediaci, v trestnej veci proti obž. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, O. O., nar. XX.XX.XXXX a W. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 27. augusta 2020, takto

rozhodol:

obžalovaní: V. Q., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

O. O., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom Trnava, t.č. vo výkone trestu v P. Želiezovce,

W. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom ul. V. K. č. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v P. a P. Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

Obvinení V. Q., W. N., Mgr. W. T. (trestne stíhaná v samostatnom konaní pod ČVS: PPZ-64/NKA-ZA2-2020), O. O., W. E. (trestne stíhaný v samostatnom konaní) a T. B. (trestne stíhaný v samostatnom konaní), sa od presne nezistenej doby roku 2014 ako členovia organizovanej skupiny, v rozpore so zákonom zaoberali výrobou, prechovávaním, a obchodovaním s omamnými a psychotropnými látkami, a to najmä metamfetamínom na území Trnavského kraja, pričom u nich došlo k delbe úloh tak, že obvinený V. Q. ako hlavný organizátor zabezpečoval hlavne spoločne s obvinenou Mgr. W. T. prekurzory, teda lieky s obsahom efedrínu, ktoré zabezpečovali z viacerých zdrojov najmä z Poľskej republiky, pomôcky a ďalšie komponenty potrebné na výrobu metamfetamínu, teda červený fosfor z Českej republiky, banky, jód a kyselinu fosforečnú zo spoločnosti mikroChem trade spol. s r. o. Pezinok, po zabezpečení týchto látok obvinený V. Q. sám alebo za pomoci presne nezistených osôb na rôznych odľahlejších chatách vyrobil metamfetamín, zabezpečil jeho prevoz do Trnavy, kde ho predával W. K., I. T., V.ovi M., I. F., ako aj obvinenej W. N., ktorá ho ďalej distribuovala buď sama v meste Trnava osobám M. N., V.ovi M., I. te G., G. Laurincovi, W. M., F. Q., J. V. alebo cestou svojich dilerov, teda obvinených O. a O. a, W. a E. a a T. a B. a, ktorí metamfetamín po prevzatí ďalej distribuovali menším dilerom a konečným spotrebiteľom, za čo mali províziu z predaja drog, obvinený O. O. predával I. te G., B. O., G. Y., W. M., F. Q., obvinený W. E. predával M. N., G. J., W. O., W. Q., obvinený T. B. predával W. Z., Ing. M. J., O.ovi B.ovi a Mgr. B. V., a to až do času 04.55 hod. dňa 16.09.2019, kedy na základe príkazov na domové prehliadky vydaných Okresným súdom Trnava a na základe príkazov vyšetrovateľa na prehliadky iných priestorov a pozemkov boli vykonané

domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov, počas ktorých boli zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod číslom PPZKEU-BA-EXP-2019/11646, ide v prípade látok zaistených:

u W. N. počas domovej prehliadky v Trnave na ul. K. č. XXX/XX, v predloženej zatavenej injekčnej striekačke béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 22 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s koncentráciou 46,2% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s obsahom 10 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy; v predloženej zatavenej injekčnej striekačke béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 60 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s koncentráciou 50,0% s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), s obsahom 30 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy; predložené vrečko obsahovalo biely hrudkovitý materiál s hmotnosťou 2.418 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť kokaínu s priemernou koncentráciou 49,7% hmotnostných, obsahujúci 1.202 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá minimálne 40 bežných jednotlivých dávok drogy; a počas obhliadky miesta činu v Trnave na ul. K. č. 810/14, plastové vrečko zabalené v bielej látke obsahovalo žltohnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 50,146 g, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 37,8% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 18.955 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 474 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré prechovávala W. N.,

u W.a E.a počas domovej prehliadky v Bielom N. na ul. B. č. XXXX/XX, plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce hnedý vlhký kryštalický materiál s hmotnosťou 2.109 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 50,6% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 1.067 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 27 bežným jednotlivým dávkam drogy,

u T.a B.a počas domovej prehliadky vo vinohradníckom domčeku v M. č. XXXX, v červenej drevenej figúrke konope s hmotnosťou 1.253 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,3% hmotnostných, obsahujúce 104 mg THC, čo zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy; v zatavenej injekčnej striekačke kryštalický materiál s hmotnosťou 211 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 45,3% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 96 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy; dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom žltohnedý kryštalický materiál s hmotnosťou 62 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 49,2% hmotnostných s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 31 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy;

pri domovej prehliadke vo Vlasovom Ateliéri Magiq v M. na ul. Dr. H. č. XXXX/XX, konope s hmotnosťou 270 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,4%, obsahujúce 39 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy; plastové vrečko s konope s hmotnosťou 37,95 g a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 11,3% hmotnostných, obsahujúce 4.288 mg THC, čo zodpovedá minimálne 143 bežným jednotlivým dávkam drogy;

pri domovej prehliadke v M. na ul. W.. 1066/20, plastové vrečko s konope s hmotnosťou 1.128 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,9% hmotnostných, obsahujúce 100 mg THC, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy; konope s hmotnosťou 182 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 9,7% hmotnostných, obsahujúce 18 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy;

pri prehliadke osobného motorového vozidla Seat Ibiza EČ: SE-XXXDD, v červenej drvenej figúrke konope s hmotnosťou 252 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,0% hmotnostných, obsahujúce 30 mg THC, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy;

u V.a Q.a počas domovej prehliadky v Žiline na ul. Z. XXXX/X, v uzatvárateľnom kovovom privesku bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, a na predloženej striebornej digitálnej váhe bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, pričom najmenej trikrát obvinený V. Q. vyrobil metamfetamín tak, že

od presne nezisteného dňa najmenej však od 11.09.2017 do 19.10.2018 v Trnave na ul. O. č. XX, v byte číslo XX, na druhom poschodí vyrábala v jednej izbe metamfetamín, pričom následne vykonaným znaleckým skúmaním vecí vydaných majiteľkou bytu Ing. N. O. PhD., podľa znaleckého posudku ČES:PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/908 bolo zistené, že na 5 ks znečistených papierových vreckovkách bola zistená prítomnosť metamfetamínu a pseudoefedrínu, v 2 ks tabletiiek bola zistená prítomnosť účinnej látky zolpidem, na predložennom horáku s nápisom „Profesional Torch Lichter“ boli zistené stopy metamfetamínu a na čiernych digitálnych váhach SATRUE S-H1000, max. 1.000g, boli zistené stopy metamfetamínu a pseudoefedrínu,

od dňa 01.04.2019 do 04.04.2019 na chate Klaudia v rekreačnej oblasti Bezovec, okr. Nové Mesto nad Váhom za pomoci ďalších osôb vyrábala metamfetamín, pričom počas pobytu na chate obvinený V. Q. dňa 03.04. 2019 vybavoval od obvinenej Mgr. W. T. 2 kg červeného fosforu, ktorá mu ho mala zabezpečiť zo spoločnosti mikroChem trade spol. s r. o. Pezinok a v ten istý deň vo večerných hodinách bol obvinený V. Q. na motorovom vozidle zn. BMW striebornej farby, EČ TT-XXXHF, ktoré mal zapožičané od obvinenej W. N., spoločne s týmito ďalšími osobami v Českej republike, v Českom Tešíne za účelom kúpy červeného fosforu potrebného pri výrobe metamfetamínu, pričom po výrobe metamfetamínu dňa 04.04.2019 v čase okolo 12.00 hod. sa obvinený V. Q. spoločne s týmito ďalšími osobami priviezli do Trnavy, kde v mieste prechodného pobytu obvineného V.a Q.a v Trnave na ul. Kapitulskej č. 27, vyložili veci potrebné na výrobu metamfetamínu, ako aj samotný metamfetamín, a

od dňa 10.04.2019 do dňa 13.04.2019 na chalupe u V. v G. v časti Vyšné Kamence, s pomocou ďalšej osoby vyrábala metamfetamín, pričom následne vykonanou obhliadkou miesta činu boli zaistené stopy, kde následným vykonaným znaleckým skúmaním pod ČES:PPZ-KEÚ-BA-EXP-2019/5202 bolo zistené, že na steroch z 2 ks 0.2 dcl fľašiach Borovička Koniferum, na nerezovej miske, na antikorovej miske, na hrnci z konferenčného stolíka, na skle dverí, z kryštalického materiálu s hmotnosťou 11 mg, na úlomku bielej látky a na úlomkoch taniera sa nachádzali stopy metamfetamínu a THC, efedrínu, pseudoefedrínu, diazepamu a chloridu sodného, pričom podľa znaleckého posudku efedrín a pseudoefedrín sú surovinami (prekurzormi) pri príprave metamfetamínu a ich prítomnosť vo vzorkách môže byť spôsobený nedokonale urobenou syntézou, a zároveň

obvinený V. Q. si na nezistenom mieste a v presne nezistenom čase zadovážil a v rozpore so zákonom po istú dobu prechovával psychotropnú látku - metamfetamín, ktorý odovzdal na nezistenom mieste do dňa 16.07.2019 do 12:18 hod. I. T., kedy bola v Trnave, na ulici T. 6, v priestoroch Vinárstva Pegas, na základe príkazu vyšetrovateľa so súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry v Trnave vykonaná prehliadka iných priestorov a pozemkov, kde v dámskej čiernej kabelke bola okrem iného zaistená cigaretová krabička s obsahom 3 ks mikroténových sáčkov s hnedou kryštalickou látkou ako stopa č. 5, ktoré jednotlivé sáčky podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8981 obsahovali: sáčik označený ako vrecko A - kryštalický materiál s hmotnosťou 7.455 gramu s priemernou koncentráciou 75,0 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúci 5.591 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 140 bežným jednotlivým dávkam drogy, sáčik označený ako vrecko B - kryštalický materiál s hmotnosťou 7.299 g s priemernou koncentráciou 73,7 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúci 5.379 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 134 bežným jednotlivým dávkam drogy, sáčik označený ako vrecko C-kryštalický materiál s hmotnosťou 7.530 g s priemernou koncentráciou 69,8 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúci 5.256 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 131 bežným jednotlivým dávkam drogy,

pričom Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do II. skupiny psychotropných látok,

rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do I. skupiny psychotropných látok,

zopoliden je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do III. skupiny psychotropných látok,

kokaín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.“

teda

neoprávnene vyrobili, zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, organizovanou skupinou a na viacerých osobách,

čím spáchali

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona,

za to

sa odsudzujú

obžalovaný V. Q.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - otvárateľný kovový prívěsok a digitálna váha striebornej farby. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jeho bydliska, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jeho bydliska s výnimkou pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

obžalovaná W. N., rod. N.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ súd obžalovanej ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí - plastová injekčná striekačka 2ml, plastová injekčná striekačka 10 ml, plastová injekčná striekačka 20 ml, PVC vrečko s tlakovým uzáverom, 3 ks digitálnych váh zn. ROHS, 1 ks sklenená fajka s nápisom OIL. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest prepadnutia finančnej hotovosti vo výške 820,- EUR. Podľa § 60 ods. 5 sa vlastníkom prepadnutých vecí a prepadnutej hotovosti stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jej bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jej bydliska, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jej bydliska s výnimkou pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

obžalovaný O. O.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 5, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/37/2020 zo dňa 16.06.2020, ktorý vo vzťahu k obžalovanému nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jeho bydliska, a to najmenej 1x za tri kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jeho bydliska s výnimkou pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava podala dňa 14.05.2020 na obžalovaných V. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. N., nar. XX.XX.XXXX, O. O., nar. XX.XX.XXXX, T. B., nar. XX.XX.XXXX a W. E., nar. XX.XX.XXXX obžalobu č. Kv 101/18/2200-250 na skutkovom a právnom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Konanie o obžalobe je vedené pod sp.zn. 15Tk/1/2020.

Obžalovaní V. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. N., nar. XX.XX.XXXX a O. O., nar. 04.06.1984 na hlavnom pojednávaní dňa 30.06.2020 po poučení podľa § 257 Trestného poriadku a §§ 38, 41 a 42 Trestného zákona urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedené v obžalobe, pričom súd vyhlásenia týchto obžalovaných prijal.

Obžalovaní T. B. a W. E. po poučení podľa § 257 Trestného poriadku a §§ 38, 41 a 42 Trestného zákona neurobili žiadne vyhlásenie.

Keďže obžalovaní V. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. N., nar. XX.XX.XXXX a O. O., nar. XX.XX.XXXX sú väzobne stíhaní a vzhľadom na ich vyhlásenie o vine nie je potrebné vykonávať dokazovanie vo vzťahu k výroku o ich vine, súd uznesením sp.zn. 15Tk/1/2020 zo dňa 09.07.2020 ich trestnú vec vylúčil na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp.zn. 15Tk/2/2020.

Zo Zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v byte č. 31 a v priestoroch k nemu patriacich na 7. poschodí v obytnom dome v Žiline na ul. Z. č. XXXX/X zo dňa 16.09.2019 vykonanej u obžalovaného V. Q., nar. XX.XX.XXXX a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že pri výkone domovej prehliadky boli okrem iného odňaté aj nasledovné veci:

- otvárateľný kovový príviesok so zvyškami neznámej látky,
- digitálna váha striebornej farby (čl. 951-955, 956-963).

Zo Zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v byte č. 6 a v priestoroch k nemu patriacich na ul. K. č. XX v Trnave zo dňa 16.09.2019 u W. N., nar. XX.XX.XXXX a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že obžalovaná W. N. pri výkone domovej prehliadky dobrovoľne vydala nasledovné veci:

- plastová striekačka o objeme 2 ml s obsahom zvyškov neznámej bielej kryštalickej látky,
- plastová striekačka o objeme 10 ml s obsahom zvyškov neznámej bielej kryštalickej látky,
- plastová striekačka o objeme 20 ml s obsahom zvyškov neznámej bielej kryštalickej látky
- uzatvárateľné plastové vrečko o rozmeroch 8 x 14 cm s obsahom bledožltej kryštalickej látky,
- sklenenú fajku s nápisom OIL oblepenú priesvitnou lepiacou páskou,

príčom obžalovanej W. N. boli pri výkone domovej prehliadky zaistené okrem iného:

- hotovosť vo výške 820,- EUR.,
- digitálna váha zn. ROHS čiernej farby bez krytu batérií s číslom 14485201700001,

- digitálna váha zn. ROHS čiernej farby s číslom 12961201600001 a
- digitálna váha zn. ROHS BT 500 čiernej farby (čl. 985-995).

Zo Zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 16.09.2019 za bytovým domom č. 14 na ul. K. č. 14 v Trnave vyplynulo, že pri obhliadke miesta činu bol zaistený oválny balíček bielej farby s priemerom cca 8 cm s nezisteným obsahom, čiastočne zabalený v transparentnej potravinovej fólii. (čl. 997-999)

Z oznámenia o vykonaní vkladu zo dňa 01.04.2020 vyplynulo, že vyšetrovateľ PZ na bankový účet vedený vo VÚB, a.s. dňa 01.04.2020 vložil hotovosť vo výške 820,- EUR zaistenú pri výkone domovej prehliadky u obžalovanej W. N.. (čl. 1376)

Zo záznamu o zložení zo dňa 03.06.2020 vyplynulo, že dňa 03.06.2020 bola na bankový účet Okresného súdu Trnava IBAN: M XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod variabilným symbolom: XXXXXXXX zložená platba vo výške 820,- EUR s poznámkou „obv. W. N., Kv 101/18/2200, ČVS: PPZ-271/NKA-ZA2-2“.

Z lustrácií REGOB na osoby obžalovaných vyplynulo, že obžalovaný V. Q. a O. O. majú hlásený trvalý pobyt len mesto Trnava. Obžalovaná W. N. má hlásený trvalý pobyt na adrese: Trnava, ul. V. K. č. XXX/XX a je matkou troch detí, a to I. Y. N., nar. 2004, W. F. N., nar. 2009 a W. N., nar. 2013.

Z výpisov Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov na osoby obžalovaných vyplynulo, že obžalovaná W. N. bola počas páchania prejednávanej trestnej činnosti celkom 10x priestupkovo postihnutá za priestupky na úseku cestnej premávky menšej závažnosti. Obžalovaný O. O. bol počas páchania prejednávanej trestnej činnosti priestupkovo prejednaný celkom 16x, a to za priestupky na úseku cestnej premávky menšej závažnosti. Obžalovaný V. Q. bol doposiaľ 1x priestupkovo prejednaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spáchaný dňa 08.02.2019, ktorý spáchal tým, že vulgárne nadával poškodenému, tohto fyzicky napadol a spôsobil mu ľahký úraz s dobou liečenia 5 dní.

Z odpisu registra trestov obžalovanej W. N. vyplynulo, že táto bola doposiaľ 1x súdne trestaná, a to rozhodnutím Okresného súdu nad Orlicí, Česká republika sp.zn. 2T/227/2007 zo dňa 07.11.2007 za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a) trestného zákona č. 140/1961 Sb., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 2 (dva) roky, pričom obžalovaná sa dňa 18.10.2011 osvedčila.

Z odpisu registra trestov obžalovaného V. Q. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 3x súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/135/1992 zo dňa 18.03.1993, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom obžalovaný sa osvedčil dňa 10.12.1996 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol ďalej rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 1T/110/2007 zo dňa 31.07.2007, právoplatným toho istého dňa uznaný vinným zo spáchania trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom obžalovaný sa osvedčil dňa 22.09.2009 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol ďalej rozsudkom Okresného súdu Hodonín sp.zn. 15T/77/2013 zo dňa 26.06.2013, právoplatným dňa 13.07.2013 uznaný vinným zo spáchania trestného činu výroby a držania predmetu k nedovolenej výrobe omamnej a psychotropnej látky a jedu podľa § 286 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Sb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 13.07.2015, pričom obžalovaný sa osvedčil dňa 23.10.2015.

Obžalovaný O. O. má v odpise registra trestov vykázaných celkom 7 záznamov. Rozhodnutím Okresnej prokuratúry Trnava sp.zn. Pv 837/99 zo dňa 31.10.1999 mu ešte ako mladistvému bolo podmienené zastavené trestné stíhanie pre trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb.. Obžalovaný bol ďalej uznaný vinným rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/247/2003 zo dňa 26.08.2003 zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom výrok o tomto treste bol zrušený rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/19/2004 zo dňa 15.06.2004, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kde mu bol uložený podmienený trest

odňatia slobody, pričom obžalovaný sa osvedčil dňa 11.02.2008. Okresný súd Trnava ďalej v prípade obžalovaného rozsudkom sp.zn. 7T/51/2005 zo dňa 02.05.2005 upúšťal od uloženia súhrnného trestu (pozn. pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb.). Piatykrát bol obžalovaný trestaný rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 1T/37/2007 zo dňa 13.04.2007, právoplatným toho istého dňa pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kde mu bol ukladaný podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, pričom obžalovaný sa osvedčil v skúšobnej dobe dňa 13.04.2010 a trest zákazu činnosti vykonal dňa 30.12.2009 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Ďalej bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/229/2012 zo dňa 21.11.2012, právoplatným toho istého dňa za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, výkon ktorého bol amnestiou z 02.01.2013 odpustený a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný O. O. bol ďalej rozsudkom Okresného súdu Hodonín sp.zn. 1T/51/2013 zo dňa 10.04.2013, právoplatným dňa 25.06.2013 uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 a zločinu nedovolennej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. c) trestného zákonníku č. 40/2009 Sb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s dozorom, z výkonu ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 24.04.2014, pričom v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa dňa 19.06.2018 osvedčil a toto odsúdenie bolo zahladené uznesením Okresného súdu Hodonín sp.zn. 19Nt/1064/2020 dňa 26.06.2020.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/37/2020 vyplynulo, že obž. O. O. bol rozsudkom sp.zn. 6T/37/2020 zo dňa 16.06.2020, právoplatným vo vzťahu k jeho osobe dňom 15.07.2020 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 07.06.2016, za čo mu súd uložil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. II, § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per nalaogiam“ trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V konaní vedenom pod sp.zn. 6T/37/2020 obž. O. O. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Z uznesenia Okresného súdu v Hodoníne sp.zn. 19Nt/1064/2020 zo dňa 17.06.2020 vyplynulo, že menovaný súd zahladil odsúdenie obžalovaného O. O. rozsudkom Okresného súdu Hodonín sp.zn. 1T/51/2013 zo dňa 10.04.2013, právoplatným dňa 25.06.2013 s odôvodnením, že odsúdený viedol po výkone trestu nepretržite viac ako 5 rokov riadny život. (čl. 52)

Z prepúšťacej lekárskej správy Fakultnej nemocnice Trnava zo dňa 05.06.2020 vyplynulo, že mal. F. W. N., nar. 2009 bol hospitalizovaný od 04.06.2020 do 05.06.2020, pričom u mal. došlo po pôrode k rozvoju posthemoragického hydrocefalu s následným rozvojom atrofického hydrocefalu. Mal. má stanovenú diagnózu R.51 - Cefalea, obštrukčný trojkomorový hydrocefalus s porencefalickou cystou. (čl. 49-50)

Súd na hlavnom pojednávaní stranám postupom podľa § 270 ods. 1 predložil vecné dôkazy, a to veci vydané resp. zaistené pri domových prehliadkach u obž. V. Q. a obž. W. N. a pri obhliadke miesta činu pri obytnom dome na ul. K.. 14 v Trnave.

Odôvodnenie výroku o vine

V tejto časti odôvodnenia súd poukazuje na vyhlásenia obžalovaných o ich vine a skutočnosť, že k vine sa dokazovanie na hlavnom pojednávaní nevykonávalo. Súd sa s právnou kvalifikáciou skutku v obžalobe stotožnil.

Obžalovaní spáchali obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona tým, že neoprávnene vyrobili, zadovážili, predali a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú

a psychotropnú látku a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, organizovanou skupinou a na viacerých osobách.

Zavinenie obžalovaných súd vyhodnotil ako zavinenie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože v konaní obžalovaných bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka konania.

Odôvodnenie výrokov o treste

Súd v prejednávacom prípade „per analogiam“ aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejneného v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, podľa ktorého (okrem iného):

„Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

K aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona však súd dodáva, že postup podľa cit. ustanovení nie je právom obžalovaného, ale možnosťou súdu takto rozhodnúť, pričom konkrétne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní.

Páchatel' obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona sa potrestá odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov. Keďže v danom prípade ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestu odňatia slobody prevyšuje päť rokov, súd bol povinný podľa druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona obžalovaným uložiť trest odňatia slobody.

ad obž. V. Q.

V prípade obžalovaného V. Q. súd zohľadňoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná v jeho prípade žiadna priťažujúca okolnosť. Vzhľadom na uvedené súd aplikujúc § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace, pričom dolná hranica trestu odňatia slobody 10 rokov ostala nezmenená.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd ďalej vychádzal zo skutočnosti, že obž. V. Q. bol hlavným organizátorom, ktorý zabezpečoval prekurzory potrebné na výrobu metamfetamínu a tento aj následne vyrábal, ďalej dĺžku času, po ktorý trestný čin páchal a v neposlednom rade i to, že bol rozsudkom Okresného soudu Hodonín sp.zn. 15T/77/2013 zo dňa 26.06.2013, právoplatným dňa 13.07.2013 uznaný vinným zo spáchania trestného činu výroby a držania predmetu k nedovolenej výrobe omamnej a psychotropnej látky a jedu podľa § 286 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Sb., za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 13.07.2015, z čoho je zrejmé, že drogovú trestnú činnosť páchal aj v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia za drogovú trestnú činnosť.

Vychádzajúc z ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona preto súd aplikujúc § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona obž. V.ovi Q.ovi uložil trest odňatia slobody znížený pod spodnú hranicu upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jeden rok, teda trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov nepodmienečne. Súd je toho názoru, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, na ktoré pri ukladaní trestu prihliadal obžalovanému nie je dôvodné uložiť nižší trest odňatia slobody.

Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, a preto je súd toho názoru, že nie je potrebné ho na výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí, súd obžalovanému tento trest uložil vzhľadom na skutočnosť, že tieto boli použité na spáchanie trestného činu, ku ktorého spáchaniu sa obžalovaný priznal s tým, že vlastníkom týchto vecí sa stáva štát.

ad obž. W. N.

V prípade obžalovanej W. N. súd zohľadňoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná v jej prípade žiadna priťažujúca okolnosť. Vzhľadom na uvedené súd aplikujúc § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace, pričom dolná hranica trestu odňatia slobody 10 rokov ostala nezmenená.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd ďalej vychádzal zo skutočnosti, že obž. W. N. nebola v rámci organizovanej skupiny osobou, ktorá drogy vyrábala, ďalej zo skutočnosti, že sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená, pokiaľ ide o jej predchádzajúce odsúdenie, na ktoré by súd i tak prihliadať nemohol (pozn. ide o rozhodnutie pred 01.01.2013 s poukazom na § 7b ods. 2 Trestného zákona) a zohľadňoval tiež skutočnosť, že je matkou troch maloletých detí, z ktorých jedno je vážne choré.

Vychádzajúc z ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona preto súd aplikujúc § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona obž. W. N. uložil trest odňatia slobody znížený pod spodnú hranicu upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o tri roky a štyri mesiace, teda trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, čím využil celý rozsah možného zníženia dolnej hranice zákonom upravenej trestnej sadzby o celú 1/3.

Na rozdiel od obhajoby je súd toho názoru, že v prípade obžalovanej nie je priestor na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Súd sa oboznámil s nálezom Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14.04.2020 sp.zn. IV. ÚS 950/19, ktorý pojednáva o najlepšom záujme dieťaťa ako faktore pre neuloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody jeho rodičovi a konkurujúcom verejným záujmom na primeranom potrestaní páchatela. V predmetnom náleze sú síce uvedené skutočnosti označené obhajcom v jeho podaní zo dňa 09.06.2020 (čl. 46), ktoré by sa v konkrétnom prípade mali posudzovať, ale tiež sú tam rozvinuté aj ďalšie myšlienky a úvahy (obhajcom už neuvádzané), ktoré súd musí rovnako zohľadňovať.

Podľa čl. 3 bodu 1 Dohovoru o právach dieťaťa z 20.11.1989 (oznámenie FMZV č. 104/1991 Zb. - ďalej len „Dohovor“) Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl. 8 bod 1 Dohovoru Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti, včítane štátnej príslušnosti, mena a rodinných záväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov.

Podľa čl. 9 bod 1 Dohovoru Štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečia, aby dieťa nemohlo byť oddelené od svojich rodičov proti ich vôli, ibaže príslušné úrady na základe súdneho rozhodnutia a v súlade s platným právom a v príslušnom konaní určia, že také oddelenie je potrebné v záujme dieťaťa.

Také určenie môže byť nevyhnutné v niektorom konkrétnom prípade, napríklad, ak ide o zneužívanie alebo zanedbávanie dieťaťa rodičmi alebo ak rodičia žijú oddelene a treba rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa.

Ako je v predmetnom náleze konštatované, Súdny dvor EÚ sa doposiaľ zaoberal z hľadiska interakcie najlepšieho záujmu dieťaťa a ukladaní či vymáhání trestných sankcií len situáciami vyhostenia osoby, ktorá nie je občanom Európskej únie v trestnom alebo administratívnom konaní, ak by to malo mať následok odlúčenie od dieťaťa, ktorý občanom Európskej únie je. V existujúcej judikatúre navyše Súdny dvor EÚ nestanovuje absolútnu prevahu najlepšieho záujmu dieťaťa za všetkých okolností.

Na medzinárodnej úrovni (napr. bod 48 Smernice o alternatívnej starostlivosti o dieťa ako prílohy rezolúcie Valného zhromaždenia OSN č. A/RES/64/142 zo dňa 18.12.2009) sa uvádza, že v prípadoch, kedy hlavná či výhradne sa starajúca osoba o dieťa môže byť podrobená odňatiu slobody ako zaisťovacím opatrením či trestom, by mali byť vo vhodných prípadoch aplikované opatrenia a tresty neobmedzujúce ju na slobode, kedykoľvek je to možné a najlepší záujem dieťaťa by mal byť riadne zohľadnený.

Podobné závery sú pritom formulované aj na úrovni Európskej únie napr. v bode 19 uznesenia Európskeho parlamentu z 13.03.2008 o špecifickej situácii žien vo väzniciach a dopadu uväznených rodičov na spoločenský a rodinný život, ktorý odporúča, aby boli na úkor uväznenia uprednostňované alternatívne tresty, a to predovšetkým pre matky, ak je uložený trest malý a ohrozenie verejnej bezpečnosti je nízke a pokiaľ ich uväznenie môže vážne narušiť rodinný život, najmä pokiaľ sú v čele neúplnej rodiny alebo majú malé deti alebo majú na starosti závislé osoby alebo osoby so zdravotným postihnutím...

V každom prípade je možné súhlasiť so závermi uvedenými v označenom náleze ÚS ČR, že ukládanie trestu odňatia slobody rodičovi starajúcemu sa o maloleté dieťa má nespochybniteľný priamy dopad aj na život dieťaťa., čo však ale neznamená, že by najlepší záujem dieťaťa podľa čl. 3 bodu 1 Dohovoru absolútne znemožňoval uloženie tohto trestu jeho rodičovi. Všeobecné súdy tak pri ukladaní tohto druhu trestu (trestu odňatia slobody) musia k najlepšiemu záujmu dieťaťa prihliadať a priznať mu náležitú váhu, neznamená to ale, že by konkurujúci verejný záujem na primeranom potrestaní páchatela nemohol v konkrétnom prípade prevážiť. Pri rozhodovaní by teda súd mal prihliadať okrem skutočností týkajúcich sa dieťaťa aj (avšak nielen) na závažnosť trestného činu a jeho následky. Ak je uloženie trestu odňatia slobody nevyhnutné, je verejný záujem v takomto prípade značný a spravdla môže prevážiť nad najlepším záujmom dieťaťa, pokiaľ v konkrétnom prípade nie sú špecifické okolnosti, ktoré by významnejšie zvyšovali negatívny dopad odsúdenia rodiča na nepodmienečný trest odňatia slobody na dieťa v porovnaní s inými prípadmi.

Obžalovaná W. N. prejednávajú trestnú činnosť páchala už v čase po narodení všetkých jej troch detí. Obžalovaná tak mala možnosť prihliadať na svoju rodinnú situáciu a trestnú činnosť nepáchať, pretože neoddeliteľnou súčasťou jej slobody sa rozhodovať o svojich záležitostiach je aj povinnosť niesť všetky, teda aj negatívne následky svojich vlastných slobodných rozhodnutí a činov. S rizikom, že môže byť za svoju trestnú činnosť trestne stíhaná a odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody tak obžalovaná musela byť uzrozmenná.

Súd v rámci využitia celého možného rozsahu zníženia trestu odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu zohľadňoval aj záujem maloletých detí obžalovanej, z ktorých jedno má vážne zdravotné komplikácie, pričom keby tak neurobil, obžalovanej by zrejme ukladal trest odňatia slobody na úrovni 8 rokov trestu odňatia slobody.

Súd zvažoval vzájomný pomer najlepšieho záujmu detí obžalovanej a verejného záujmu na primeranom potrestaní dieťaťa a vyjadril ho v konkrétnej výmere trestu odňatia slobody, ktorý obžalovanej uložil.

S ohľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti je však súd toho názoru, že priestor na ďalšie zníženie trestu odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona tu daný nie je. V opačnom prípade by sa totiž deti obžalovanej stali pomyselným štítom, ktorý by ju chránil pred uložením spravodlivého trestu odňatia slobody.

Súd odmietol doplniť dokazovanie výsluchom svedkov I. N. a Zuzany N. k vzťahu medzi maloletým synom obžalovanej a obžalovanou, pretože je toho názoru, že k intenzite a kvalite tohto vzťahu by sa mala vyjadriť predovšetkým sama obžalovaná, ktorá však v tomto smere súdu neuviedla nič. Posudzovanie takéhoto vzťahu svedkami je značne subjektívne a navyše existenciu takéhoto vzťahu súd mohol a aj zohľadnil pri ukladaní trestu, ako je uvedené vyššie.

Obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, a preto je súd obdobne ako u obž. J. Q. toho názoru, že nie je potrebné ju na výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a jej náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí, súd obžalovanej tento trest uložil vzhľadom na skutočnosť, že tieto boli použité na spáchanie trestného činu, ku ktorému spáchaniu sa obžalovaná priznala s tým, že vlastníkom týchto vecí sa stáva štát. Súd obžalovanej tiež uložil trest prepadnutia finančnej hotovosti, ktorá bola získaná trestným činom, pretože obžalovaná nikde nepracovala a zdroje na svoje živobytie si zadovážovala práve trestnou činnosťou, z čoho je potom zrejmé, že zaistená hotovosť 820,- EUR pochádzala z trestnej činnosti. Obžalovaná v konaní neuvádzala, že by hotovosť z trestnej činnosti nepochádzala a na ich pôvod mimo trestnej činnosti obžalovanej ani nič z vykonaného dokazovania nepoukazovalo.

ad obž. O. O.

V prípade obžalovaného O. O. súd zohľadňoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná v jeho prípade žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Súd však aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože obžalovaný opätovne spáchal zločin. Súd pritom poukazuje na rozsudok Okresného súdu Hodonín sp.zn. 1T/51/2013 zo dňa 10.04.2013, právoplatný dňa 25.06.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 a zločinu nedovolennej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. c) trestného zákonníku č. 40/2009 Sb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s dozorom, pričom toto odsúdenie v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona zohľadnil rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, pretože bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/37/2020 zo dňa 16.06.2020, právoplatným vo vzťahu k jeho osobe dňom 15.07.2020 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 07.06.2016 a v prejednávanom prípade spáchal dokonca obzvlášť závažný zločin.

Súd tak aplikujúci ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody (pri obzvlášť závažnom zločine podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona) z 10 rokov na 12 rokov a 6 mesiacov, následne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona a znížil hornú hranicu trestu odňatia slobody z 15 rokov na 14 rokov a 2 mesiace, ktorú vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona aplikujúci ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil o 1/3 na 18 rokov, 10 mesiacov a 20 dní a obžalovanému tak ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 12 rokov a 6 mesiacov do 18 rokov, 10 mesiacov a 20 dní.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd vychádzal zo skutočnosti, že obž. O. O. nebol hlavným organizátorom, ktorý by zabezpečoval prekurzory potrebné na výrobu metamfetamínu a tento aj následne vyrábal, ďalej prihliadal na dĺžku času, po ktorý trestný čin páchal a v neposlednom rade i na to, že obžalovaný trestnú činnosť páchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Hodonín sp.zn. 15T/77/2013 zo dňa 26.06.2013, právoplatným dňa 13.07.2013 okrem iného aj za drogovú trestnú činnosť.

Pokiaľ ide o zahľadenie odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Hodonín sp.zn. 15T/77/2013 zo dňa 26.06.2013, právoplatným dňa 13.07.2013, na ktoré poukazuje obhajoba, toto na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona nemá vplyv, pretože do doby zahľadenia predmetného odsúdenia bol prejednávaný obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) a písm. j) Trestného zákona dokonaný.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadňoval jeho trestnú minulosť a trest odňatia slobody ukladal ako trest súhrnný za dva zločiny, z ktorých jeden (prejednávaný prípad) je obzvlášť závažným zločinom. Za daných okolností preto ani vyhlásenia o vine obžalovaného, ktoré urobil tak v prejednáwanej veci ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 6T/37/2020 neboli spôsobilé privodiť aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, boli však dôvodom, pre ktorý súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Aplikujúc ustanovenia § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona preto súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov nepodmienečne.

V prípade obžalovaného V. O. ako recidivistu páchajúceho zločiny vzhľadom na jeho trestnú minulosť nie je priestor na úvahe o jeho zaradení do iného ústavu na výkon trestu ako ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom jeho stráženia.

Keďže súd obžalovaného ukladal súhrnný trest, bolo jeho povinnosťou podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/37/2020 zo dňa 16.06.2020, ktorý vo vzťahu k obžalovanému nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odôvodnenie výrokov o ochrannom opatrení

Všetci obžalovaní boli uznaní vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a bol im uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, preto im súd obligatórne uložil ochranný dohľad a vymedzil ich povinnosti spojené s jeho uložením tak, aby bolo možné zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka tento ochranný dohľad aj reálne vykonávať a sledovať tak správanie sa obžalovaných po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade obžalovaných V. Q. a W. N. týmto súd uložil ochranný dohľad na 2 roky, ktorého dĺžka je s ohľadom na ich trestnú minulosť postačujúca a v prípade obž. O. O. na 3 roky, a to práve z dôvodu opakovaného páchania závažnej trestnej činnosti napriek predchádzajúcim odsúdeniam.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.